

2e Jaargang
Jan. 1947
Nummer 4

DE H. A. V. ER

OFFICIEEL ORGAAN DER H. A. V. «HAARLEM»
VERSCHIJNT IN DE 2e HELFT VAN IEDERE MAAND

Redactie-Commissie: D. Hagtingius — G. v. Berkel — H. Willems
Redactie-adres: PERSEUSSTRAAT 31, HAARLEM-NOORD, TELEF. 23191

IN DIT NUMMER o.a.

Sportnieuws van de „Willem Barentz”.

Nieuwjaarsvoetbal.

Zweden, het kleine land met de grote
kampioenen (I).

Sport en Geest.

VAN DE REDACTIE.

Wat zal het jaar, dat enkele weken geleden zijn intrede heeft gedaan, ons brengen? Helaas moeten wij, als we deze vraag in dit artikeltje zo goed mogelijk willen beantwoorden, met een pessimistisch geluid beginnen. Want ook dit jaar zal weer grote moeilijkheden geven ten opzichte van een oefenveld. We weten het allemaal, een sintelbaan, daarop behoeven we voorlopig niet te rekenen. Weliswaar heeft het aantal sportterreinen in Haarlem een kleine uitbreiding ondergaan, maar voor een geschikt oefenterrein zal in onze stad de vraag nog altijd verre het aanbod overtreffen. Aan de oplossing van dit grote probleem zal elk lid kunnen meewerken. Meewerken in die zin, dat een ieder tracht zoveel mogelijk nieuwe leden te winnen, opdat wij uiteindelijk een dergelijke macht vormen, waarvoor ons in woorden wel sportief-, doch in feite slap gemeentebestuur zal moeten zwichten.

Gelukkig zijn er ook optimistische klan- ken te beluisteren in deze toekomstsymphonie. Er dient ernstig met de mogelijkheid rekening te worden gehouden, dat wij

in het seizoen 1947 voor de eerste maal sinds jaren weer eens een grote internationale atletiekwedstrijd zullen organiseren. Contact met één der grootste Belgische atletiekverenigingen is er dien- aangaande reeds. En dit ondanks de terreinen-misère. Ons bestuur is n.l. van deze stelregel uitgegaan, dat wanneer „de sportstad” Haarlem niet in staat is ons een veld ter beschikking te stellen voor het houden van grote wedstrijden, we deze mogelijkheid elders moeten zoeken. We zijn gemachtigd om te schrijven, dat de onderhandelingen hierover tot nu toe zeer vlot verlopen. Daarnaast zal onze vereniging dit jaar ongetwijfeld ingeschakeld worden bij de sportuitwisseling met Derby. Ook op dit punt is ons bestuur actief. Als we dan vervolgens wijzen op het feit, dat we reeds van meer dan één vereniging aanbiedingen hebben ontvangen om clubontmoetingen tegen hen te houden, alsmede op de activiteit van de P.C. speciaal voor de e.k. maanden, waar- over U spoedig meer zult vernemen, dan zult U het met ons eens zijn, dat 1947 inderdaad veel goeds zal kunnen brengen. Het zal vóór alles echter weer een bouw- jaar zijn, we zullen voort moeten bouwen op de basis, die in 1946 gelegd werd en met als inzet de herovering van de P.H. Beker. Teleurstellingen zullen ons ook in dit tweede bouwjaar na de oorlog niet ge- spaard blijven, doch laten wij dan uit die teleurstellingen de kracht putten om toch eensgezind verder te gaan op de ingesla- gen enig juiste weg. Dan zal ondanks de schrille toon van de terreinen-nood, die thans nog overheerst, deze toekomst- symphonie eindigen in een daverende finale.

OFFICIEEL.

Nieuwe leden: J. J. Koelemij, Zuider Tuindorplaan 9a; W. Geldorp, Roosveldstraat 2a rood; H. J. Steenkist, Merwedestraat 25. K. v. Schieveen, Pegasusstraat 1, 13-3-'32.

Nieuwe donateurs: W. Groen, Voorduinstraat 47r, Haarlem-N.

Bedankt: F. Hoogland, F. Wernik, J. Wagenaar, F. Breek.

Bedankt als donateur: C. L. v. d. Putten, C. H. J. Rademaker, J. Verboom.

Jaarvergadering. Het ligt in de bedoeling van het bestuur de jaarlijkse algemene vergadering te houden op Zondagochtend 23 Februari a.s. in één der zalen van restaurant Brinkman, Grote Markt. Aanvang 10 uur. Nadere bijzonderheden volgen in het Februarinumnummer van ons clubblad en (of) per circulaire. Houdt in elk geval thans reeds Zondagochtend 23 Februari vrij.

Spikesbonnen. Het secretariaat ontving wederom een hoeveelheid spikesbonnen. Gegadigden hiervoor stellen zich met den secretaris in verbinding.

Militaire adressen. De adressen van de leden, die zich als militair in Indië bevinden, zijn thans allen bekend. Thans zou het secretariaat ook gaarne de militaire adressen ontvangen van de soldaten-leden, die zich in Holland ophouden, opdat ook met hen het contact versterkt kan worden.

Adreswijziging: Marcel Bastin, Smedenstraat 223, Deventer.

Een ogenblik voor U verder gaat met lezen. Noteert U eerst even in uw zakagenda op Zondag 23 Februari: „Vergadering H.A.V.” Dank U!

PERSONALIA.

Op 12 Januari hebben zich verloofd **Tiny v. d. Bosch** en **Jan Drees**. Daar wij vermoeden, dat Jan binnenkort een meer op de voorgrond tredende figuur in onze vereniging zal worden, zouden wij Tiny vriendelijk willen verzoeken haar verloofde een of twee avondjes per maand aan de club „af te staan”, waarvoor bij voorbaat onze H.A.V.-dank. En hopelijk zullen jullie allebei onze late, maar hartelijk gemeente gelukwensen nog willen aanvaarden.

Van onzen clubrecordhouder op de 800 m Juniores **Jaap Kanis**, die momenteel als

militair op Java vertoeft, ontvingen wij het volgende bericht: „Wens alle jongens een voorspoedig 1947 toe. Ik zelf ben nog steeds kerngezond en hoop, als ik eind 1947 weer in Holland terugkeer, direct weer met jullie mee te doen.” Vanzelfsprekend kunnen wij deze enthousiaste Nieuwjaarswens niet onbeantwoord laten. Zijn militair adres is elders in dit nummer opgenomen.

13 Januari 1947, 9 uur v.m. Zo juist kwam Emile Bleyswijk binnenstormen, terwijl hij hijgend uitriep, dat om vijf minuten over half acht **Peter Frank** geboren was. De eerste woorden van Petertje moeten geweest zijn: „Pappie, ik word een geweldige 400 m loper.” Welnu, we kunnen moeilijk anders verwachten van een zoon van den voorzitter van de P.C. Inmiddels, **Lies** en **Emile**, weest overtuigd van de hartelijke gelukwensen van gans „HAARLEM”.

VAN DE HAK OP DE TAK.

Bij de jaarwisseling. Nu ik niet in de gelegenheid ben geweest jullie persoonlijk te bedanken voor de ontvangen gelukwensen bij de jaarwisseling, doe ik het alsnog bij deze. Hartelijk dank en wederzijds met allen, die U lief zijn, een gelukkig en voorspoedig 1947.

Een nieuw jaar, een nieuw geluid. Wat zal het nieuwe jaar ons brengen? Geen sintelbaan, dat is zeker, maar toch naar wij vurig hopen een oefengelegenheid, die beter voldoet dan die, waarover de wedstrijd ploeg in 1946 de beschikking had. Vrij zeker kunnen wij ook zeggen, dat „HAARLEM” in 1947 de P.H.-Beker niet zal winnen. Geen bezwaar, ook met een tweede plaats zal ik dubbel en dwars tevreden zijn. Maar daarvoor zullen alle krachten moeten worden ingespannen. En onder die krachten zijn er velen, die militair zeer kwetsbaar zijn. Wie en hoeveel leden zullen behalve degenen, die we reeds hebben moeten afstaan, straks geroepen worden het Vaderland te dienen? En dan gaan tegelijk voor een ogenblik onze gedachten uit naar de leden in Indië en naar hen, die hier op een eventuele uitzending wachten. Mogen wij al die trouwe kerels gezond en wel in ons midden terugzien.

Geen voorbeeld ter navolging. Einde van het jaar raakten wij een lid kwijt, dat

13 jaar een vooraanstaande plaats in de wedstrijdploeg had ingenomen. „De reden van mijn bedanken zal het bestuur wel niet interesseren,” zo schreef hij. En ik vraag mij in gemoede af: „In wat voor wereld leven wij eigenlijk?”

De training. De leiding berust natuurlijk bij den heer Jan Hut en met hem dienen de jongens regelmatig overleg te plegen. In het algemeen gesproken kan worden aangenomen, dat de conditietraining langzamerhand zal plaats maken voor de naderende wedstrijdtraining en de oefenstof hierop zal worden ingesteld. Reken er dus op, dat van jullie thans meer intensiteit en aandacht wordt gevraagd. Midden Maart hopen wij dan de Brouwerskolk weder te kunnen verwisselen voor de Olympische Stadion-baan. Namens het bestuur verleende ik Wim v. Gog, samen met enige andere prominenten, toestemming om op Zaterdagmiddag aan de Kolk van 3—5 uur een extra training te ondergaan en te leiden, mits daarbij geen gebruik van de weg wordt gemaakt.

Bestuur — leider — medische verzorger — masseur. Leden van „HAARLEM”, mannenbroeders, werkt met deze staf goed samen, verbergt uw spier- of andere klachten niet, geeft ons uw vriendschap en maakt 1947 voor de vereniging tot een groot succes. H. A. v. d. MEY.

WAT DOE JIJ,

voor onze leden in militaire dienst, die zich momenteel in Indonesië bevinden? Wat je moet doen? Wel, je voornemen hun iedere maand een brief te schrijven. Wat je moet schrijven? Dat hindert niet. Alles interesseert onze mensen in het verre Oosten, die hunkerend uitzien naar ieder teken van leven uit het Moederland. Schrijf over de „de Kolk”-training, over onze clubavond, over datgene, wat je zelf denkt te presteren in het komende seizoen. Zeg niet, dat je geen tijd hebt een lettertje te schrijven. Je weet zelf, dat je heus per maand wel eens een verloren kwartiertje hebt. Het behoeven niet altijd lange brieven te zijn, ieder krabbeltje, ieder bewijsje van medeleven uit het verre Holland, is voor onzen man daar als een verfrissende douche na een vermoeiende mars onder de gloeiende tropenzon. Bedenk, dat zij alles moesten opofferen om ver van huis en club hun plicht te gaan vervullen. Je

weet geen adressen: Geen nood, hier komen ze allemaal:

Jan Booy: Sold. I J. Booy, no. 251030211 5-7 Reg. Stoottroepen, Veldpost Palembang, Sumatra.

Cock Stolwijk: Sgt. Maj. C. J. Stolwijk, 301590, Staf Comp. III, Reg. Grenadiers, I Garde Inf. Brigade, 7-December Divisie, Veldpostkantoor, Batavia.

Jan Soomer: Korp. J. Soomer, Eerste Ned. Mariniers Brigade Staf SI, p/a Marine Postkantoor, Batavia, nr. 4505840.

Jaap Kanis: nr. 260317004, Soldaat J. Kanis, Radio-Telegrafist, II - 4 R. I. Staf Coy, W. Brigade, Veldpostkantoor, Batavia.

Wil Lenselink: Sgt. W. Lenselink, Staf III 11e Reg. Inf. nr. 14430, Veldpostkantoor, Batavia.

Jullie kunnen er voor zorgen, dat deze mensen „HAARLEM”-athleet blijven!

DICK HAGTINGIUS.

Van de hand van onzen nieuwen medewerker „Haes” ontvingen wij onderstaand belangwekkend artikel. Wij waren helaas genoodzaakt wegens overvloed van copy het artikel te splitsen en het in twee achtereenvolgende nummers te plaatsen. U krijgt dus thans het eerste deel over:

ZWEDEN, HET KLEINE LAND MET DE GROTE KAMPIOENEN

I

WAT IS HET GEHEIM VAN ZWEDEN?

De successen, door de Zweden op de Europese Athletiekkampioenschappen behaald, de opmerkelijke prestaties, die in het vorig seizoen door vertegenwoordigers van de Zweedse atletiek in verschillende Europese steden verricht, benevens de diverse records, die in het vorig seizoen door de Zweden verbeterd werden, hebben eens te meer de aandacht gevestigd op de jeugd van dit land. Men heeft zelfs van fenomenen gesproken, maar dit artikel zal trachten te bewijzen, dat de sportieve waarde, waarvan Zweden's jeugd blijk geeft, vóór alles te danken is aan de maatregelen, genomen om de gezondheid en levenskracht van de jeugd tot een maximum te ontwikkelen. Een geheel volk is er in dienst van de jeugd.

Hoe is het mogelijk, dat Zweden met zijn kleine bevolking van nauwelijks 7 mil-

lioën zielen, met zijn koud klimaat, met zijn onvruchtbare en steenachtige bodem, bedekt met meren en wouden, zulke grote kampioenen kan opleveren? Niet omdat men die kampioenen „kweekt“ ten koste van de anderen, neen, in Zweden wordt de gehele jeugd tot de sport gebracht door de opvoeders en door de doctoren, want de fysieke opvoeding en de sport zijn niet te scheiden van de geneeskunde.

In Zweden komt de gezondheid van het kind op de eerste plaats. De jeugdige Zweed gaat op zijn 5e jaar naar school, hij verlaat de school op 18-jarige leeftijd, na 12 klassen te hebben doorlopen, verdeeld over kinderschool, 4 voorbereidende klassen en 7 hogere klassen. Er zijn per jaar 3 verplichte geneeskundige onderzoeken, één bij zijn intrede tot een klas, één tegen Kerstmis en één aan het eind van het schooljaar, waarbij de procédés voor de modernste geneeskundige onderzoeken worden gebruikt.

De lichamelijke opvoeding van het kind wordt verdeeld in 3 graden, volgens de leeftijd: 1e. spel voor de kleintjes en de voorbereidende klassen; 2e. meer methodische gymnastiek voor de middelbare leeftijd; 3e. sport voor de groten, waarbij de actieve periode loopt van 10-18 jaar. Het verplichte lesrooster omvat 4 uur lichamelijke opvoeding per week, totaal 12 gehele dagen per jaar. Deze uren worden gewijd aan georganiseerde sporten en gemeenschappelijke excursies naar buiten. Hierbij moet echter worden opgemerkt, dat deze 4 uren slechts de minimum omvang zijn en het merendeel van de jeugd ook veel vrije tijd aan sport besteedt, want ze houden van de sport en gaan er volkomen in op.

Het gemiddeld aantal kinderen per gezin ligt tussen twee en drie. Het is stijgende sinds de laatste 10 jaar. Er wordt hiervoor grote propaganda gemaakt, b.v. door de voordelen, die grote gezinnen genieten.

de De geestelijke en lichamelijke evolutie van Zweden gaat langzaam, zoals het altijd gaat bij Noordelijke rassen. De jongens hebben pas hun volle ontwikkeling bereikt op 24-jarige leeftijd, de meisjes op 20 jaar. Ik meen, dat dit in vergelijking met ons land iets hoger ligt. De gemiddelde lengte van de jongens is daar 1.76 m. Een Zweed van die lengte en leeftijd weegt gewoonlijk niet meer dan 70 kg.

(Slot volgt.)

UIT EEN NIEUWJAARSBRIEF VAN ANDRIES HOOGERWERF

„.....Die veldloop, door „HAARLEM“ georganiseerd, is dus weer een groot succes geworden, zoals trouwens meestal het geval is met door ons georganiseerde wedstrijden. Ik ben erg blij uit alles te kunnen vernemen, dat we nog steeds een club zijn, waarmede men rekening dient te houden en als de voortekenen niet bedriegen, komen we ook wel weer op het peil van 15-20 jaar geleden. Ik verheug mij er erg op weer eens een beetje te kunnen meedoen; jullie hebben in dat meedoen van mij natuurlijk niet zoveel fiducia, maar ik zal jullie laten zien, knapen, dat de spikes mij nog verd.... goed passen, mark my words.... Ik zal het alleen in Holland heel erg druk hebben, omdat ik ook de vogels de eer wil bewijzen, die hen toekomt, maar mijn oude liefde voor de sport is minder verroest dan jullie misschien denken en als ik eenmaal weer de heerlijke lucht van Kraantje Lek en omgeving kan inademen of een mooie namiddag op een atletiekveld kan doorbrengen, dan zullen jullie mij nog menig rondje zien aftippelen, zo oud als ik ben.

Kunnen jullie alvast je gedachten laten gaan over een paar spikes voor me? Ik zou willen weten of het mogelijk is die dingen te kopen en wat de prijs daarvan is. Verder moet ik ook 'n wintertrainingspak hebben en een gewoon atletiektenue, omdat ik de hele boel ben kwijtgeraakt in de afgelopen jaren (voordien had ik nog alles, inclusief een „HAARLEM“-schild)....

Hij besluit als volgt: „.....Ik hoop van harte, dat ik in dit jaar een groot „HAARLEM“ terug mag zien, een H.A.V., waarop we trots kunnen zijn, **als het niet kan zijn door buitengewone prestaties, laat het dan de geest zijn, die het groot maakt.**“ (Vet door Red.)

WAT GROTE MANNEN ZEGGEN:

Beaumarchais over „De Athletieksput“:

„Ik haast mij over allen te spotten, uit angst dat ik over hen zal moeten huilen.“

(Je me hâte de me moquer de tous, de peur d'être obligé d'en pleurer.)

Julian de Castro over onze P.C.:

„Tegenwoordig slaagt hij het best, die er het hardst op los praat.”

(Hoy el que mas dispara, es el que mejor acierta.)

Onze schillenboer over idem:

„Niet leutere, maar poetse....”

(Niet boos worden, P.C.-ers!)

SPORT EN GEEST

door Jan Hut

Menigmaal heb ik moeten aanhoren, dat sport en geestelijk leven antipoden zijn.

Met geestelijk leven bedoelde de één dan het religieuze-, een ander weer het aesthetische-, een derde weer het wetenschappelijke leven. Zij, die de sport aldus op een lage trap van de cultuur wilden terugdringen, waren uiteraard lieden, die een eenzijdig spiritueel of rationeel leven leidden, die van de sport of lichamelijke inspanningen anders dan het dagelijks uitlaten van het hondje of in het gunstiger geval een blokje-om op gemakkelijke schoenen voor het naar bed gaan, geen ervaring bezitten. Hun geestelijke activiteit is het ware leven en die domme sportlui hebben hart noch ziel, geest noch hersens voor hogere dingen. Althans zo redeneren zij en hun soort. Of zij gelijk hebben?

In de H.A.V. heb ik een zich steeds meer ontplooiende geestelijke activiteit bemerkt, welke onze anti-sport medeburgers verstoeld zouden doen staan. Wat hebben we allen niet een machtig genoeg beleefd aan „**De Athletiekspuit**”! Op dit stuk carton aan de wand van ons Kolkhome hebben zich riddertournooien-vande-geest afgespeeld, waarvan de stukken afvlogen.

Hoewel het werk van de **propagandaploeg** een zeer zakelijk doel heeft, hebben we menigmaal verstoeld kunnen staan van de fantasie en de kunstzin van onze „reclame-psychologen” in de club. De tastbaarste bewijzen van aesthetische aanleg en fijnzinnig gemoed hebben onze decorateurs en onze caricaturisten geleverd.

Doch ook op het gebied van de **kleinkunst** en het feestvieren hebben we aesthetici en geestelijke acrobaten van de bovenste amateursplank. Menig cabaret zou jaloers kunnen zijn op de prestaties van onze mannen en jongens. Ze rijmelen

als Charivarius, ze zijn Buziau's en Pisuise's, Beethovens en Tito Scipa's, Louis Bouwmeesters en wat al niet meer, in de dop.

Op het gebied van de sport telden de H.A.V.-ers immer geducht mee. Op het gebied van de beoefening van het goede en schone, wat in de kunst met een kleine k te vinden is, lieten de atleten van „**HAARLEM**” zien, dat ook zij het spirituele liefhebben....

De jaarlijkse Kerstgang rond de graven van hen, die voor onze vrijheid hun jonge levens offerden en die wij temidden van een ijzige regenstorm in eerbiedige aandacht bij de laatste rustplaats van onzen gefusilleerden sportmakker **Geul van V. en L.** herdachten, moge het bewijs zijn, dat geestes- en zieleleven geen monopolie zijn van hen, die niet-aan-sport-doen. Want wij H.A.V.-ers vergeten hen die vielen en die tijd van strijd nooit.

Niet waar, atleten?

SPORTNIEUWS

VAN DE „**WILLEM BARENTZ**”

Op een briefkaart, die Jan Strijbos op Zondag 24 November schreef en die eind December in ons bezit kwam, schreef hij ons o.a., dat er aan boord van de walvisvaarder op Zaterdag 23 November grote sportwedstrijden waren gehouden, bestaande uit touwtrekken, boksmatches, hindernisloop en een hinkwedstrijd. In de week daarvoor had Hannes de Boer (nationaal recordhouder verspringen met 7.27 m. — Red.) bij hardloophwedstrijden het nummer 3 × 25 m met keerpunten in 11.8 sec. gewonnen. „Hij was hierbij alle jonge snaken te vlug af en dat op 46-jarige leeftijd,” aldus Strijbos. Hij gaat dan als volgt verder: „Zondag 1 December hopen we Kaapstad te bereiken en dan stuur ik de beloofde copy voor de H.A.V.-er, benevens wat foto's. Het zeeleven bevalt me uitstekend, heb geheel geen last van zeeziekte. Drie jagers escorteren ons. Het weer is prachtig en de stemming aan boord prima. Groet alle H.A.V.-ers van me.”

(De foto's, waarover Strijbos schrijft, zijn inderdaad door ons in goede orde ontvangen. Het zijn prachtige opnamen, waarbij o.a. een moment-opname uit een bokswedstrijd tussen de oprichter van onze

vereniging en Hannes de Boer. Helaas bevatte de enveloppe niet de copy, die Jan Strijbos ons voor zijn vertrek toegezegd had. We moeten aannemen, dat deze copy dus in ongerede geraakt is, hetgeen wij ten zeerste betreuren. Degenen, die zich voor de foto's interesseren, kunnen deze bij den voorzitter ter inzage krijgen. — Red.)

VAN DE PROPAGANDA COMMISSIE.

Ons ledental stijgt regelmatig, doch langzaam. Wij hebben echter het idee, dat het anders kan, heel anders. Wij hebben nieuw bloed nodig, niet alleen bij onze actieve leden, maar ook bij onze donateurs.

Wij gezamenlijk moeten er voor zorgen, dat deze nieuwe leden en donateurs er komen. In Haarlem en omgeving zijn nog honderden mensen, die de atletiek een warm hart toedragen. Ook tot uw kennisgeving behoren deze mensen. Overtuigt ze van de noodzaak donateur van onze vereniging te worden. Wij hebben hun steun dringend nodig.

De minimum contributie voor onze donateurs bedraagt slechts f 3.— per jaar. Ze genieten voor deze kleine bijdrage belangrijke voordelen, o.a. sturen we alle donateurs maandelijks onze H.A.V.-er, die vaak niet onderdoet voor „De Athletiekwereld”. (Zeer vereerd! — Red.) Zij kunnen gratis de wedstrijden bijwonen, die wij organiseren, tevens zijn zij van harte welkom op de gezellige club- en feestavonden van de H.A.V. „HAARLEM”.

Om de groei van onze vereniging te stimuleren, hebben wij een ledenwerfactie op touw gezet. Het lid, dat in 1947 de meeste leden en donateurs weet aan te brengen, krijgt als beloning een prachtige vulpen met gouden pen cadeau. D.

NIEUWJAARSVOETBAL.

H.A.V. 1 — H.C.C. I: 3—2

Voetballende atleten en dat in het hartje van de winter! Wellicht zult U bij het lezen van deze zin net zo meewarig met het hoofd geschud hebben als uw verslaggever, toen hij met sceptische gevoelens in zijn athletiek-minnend hart op Nieuwjaarsdag naar het veld toog waar, de jaarlijkse traditie getrouw, de „HAARLEM”-athleten met hun naamgenoten de cricketers nu eens hun visie op „De Dans om het bruine monster” ten beste zouden geven. Het werd inderdaad een ballet, n.l. een in de modder, want door de regens van de voorafgaande dagen had het terrein aan de Verspronckweg slechts heel weinig gemeen met het groene tapijt, dat ik mij nog van vele zomeravondtrainingen herinnerde. Maar traditie is traditie en een Nieuwjaarsdag zonder athletiekend „Haarlem” versus cricketend „Haarlem” op het slagveld van Koning Voetbal zou immers ondenkbaar zijn, nietwaar? Dús stond uw trouwe reporter stampvoetend, snuitend en snuivend langs het lijntje om door middel van een halfbevoren vulpen dit grandiose treffen voor U en het H.A.V.-nageslacht te „verslaan”. Allereerst dient echter gezegd te worden dat de kille temperatuur en het glibberige terrein niet de minste invloed schenen uit te oefenen op de strijd lust der 22 gladiatoren. Integendeel, ik zag zelfs met afgrijzen hoe enkele van mijn clubgenoten zich meermalen met een ware doodsdans (lees: modder-) verachting in het heetst van de strijd wierpen, als gold het een landskampioenschap op een zon-bestoven veld! Dit ontbreken van elk aesthetisch gevoel bleek echter meer voor te komen, want toen mijn trieste blik even van de strijd der „groten” naar die der mindere goden op het bijveld afdwaalde, bemerkte ik hoe één onzer beste en in athletiekkringen toch als zeer gunstig bekend staande middenafstandloper (namen noemen zou hier gelijk staan met zelfmoord!) zich bij iedere doelworsteling met zichtbare wellust van de ene modderplas in de andere wentelde, waarbij het bezit van de bal voor hem een zaak van minder belang scheen te zijn! En dan te bedenken dat deze „blubber-enthousiasteling” op de sintelbaan het kleinste regenplasje angstvallig zal vermijden om het maagdelijke wit van zijn clubcostuum

voor alle onreinheden te vrijwaren.... Maar ik dwaal af (waarvoor ik niet betaald word), ziehier dus het ooggetuigenverslag van de eerste zegepraal onzer H.A.V. in 1947:

Luide toegejuicht door een ca. 30-koppige „menigte” betraden de elftallen het veld, dat veel geleden bleek te hebben van Pluvius' milde gaven. Het elftal der atleten, waarin ik enkele „keien” van de H.F.C. „Haarlem” ontdekte, o.a. Arie van Gool, Ouwens en Van Dalen, stelde zich als volgt op:

A. Kaan

P. Dirkse J. Joustra

A. v. d. Bel W. v. Dalen H. Willems

B. Heyn P. Ouwens A. van Gool

A. v. d. Klashorst J. Wullems

Na de aftrap liet het zich al gauw aanzien, dat de elftallen aan elkaar gewaagd waren. Na ongeveer 10 min. spelen profiteerde de cricket-midvoor van een misverstand in onze achterhoede, omspeelde listig onze uitgelopen keeper en het eerste doelpunt der bat-en-wicket aanhang was een feit, 0—1. Hierop antwoordde Arie van Gool, vrij voor doel staande, met een gloeiende kogel, die echter slecht gericht was. Dit bleek echter voor de cricketers uitstel van executie te zijn, want na goed samenspel tussen Co Wullems en Henk Willems passeerde laatstgenoemde afgemeten naar v. Gool, die deze keer geen fout maakte en met een „poeier” de cricket-keeper geen schijn van kans gaf, 1—1. Opmerkelijk was de grotere snelheid der H.A.V.-ers, waaraan hun atletiek-opvoeding wel niet vreemd zal zijn. Het was dan ook onze sprinter Ben Heyn, die na een keurige dribbel de grondslag legde voor ons tweede doelpunt. Zijn zuivere pass belandde bij den vrijstaanden Ouwens, die geen moeite had goal no. 2 in de touwen te jagen, 2—1.

Na de rust bleek de H.A.V.-elf een kleine wijziging ondergaan te hebben. Henk Willems moest wegens een opgelopen blessure verstek laten gaan en werd vervangen door Ruut Jongeling, die met Ad v. d. Klashorst van plaats verwisselde. Hoewel deze wijziging geen versterking betekende, waren de atleten weer direct in de aanval, waaruit Ouwens een lat-treffer produceerde. Doch ook de cricketers lieten zich niet onbetuigd. Onze defensie, met Arie Kaan aan het hoofd, toonde zich echter als de bekende rots in de bran-

ding. Na ca. 20 min. spelen werkte een der cricket-backs de bal niet voldoende weg en Co Wullems was er als de kippen bij om met een rustig schot van dichtbij er 3—1 van te maken. De cricketers lieten zich echter hierdoor niet ontmoedigen en hun aanvallen schiepen zelfs meermalen hachelijke situaties voor ons doel. Uit één hiervan ontstond dan ook ongeveer 10 min. voor het einde hun 2e en wélverdiende tegenpunt, 3—2. In de resterende minuten sprak vooral bij de minder „door-gewinterde” voetballers de vermoedenis een woordje mee en aangezien er ook niet meer gedoelpunt werd, kwam het eind-signaal met een benauwde doch alleszins verdiende 3—2-overwinning voor de H.A.V.-ers. Enkele „sterren” uit deze wedstrijd? Zonder de anderen ook maar enigszins te kort te willen doen, wil ik, behalve natuurlijk het prima werk van spelers als v. Gool, Ouwens en v. Dalen, het technisch goede en aantrekkelijke spel van Ben Heyn noemen. Ook Ab v. d. Bel beweest dat „oude liefde niet roest” en vormde als rechtshalf een lastig struikelblok voor de tegenpartij. En „last but not least” bleek ook Arie Kaan het nog lang niet verleerd te zijn. Hij vergastte ons ten minste op enkele formidabele safes, welke menig 1ste klas keeper hem niet verbeterd zou hebben. Al met al een faire wedstrijd, die echter mijn hunkering naar het a.s. atletiekseizoen nog slechts heeft kunnen versterken.

G. VAN BERKEL.

HET TWEEDE ELFTAL VERLOOR

MET 4—6

Een kwartier voor het einde stond het nog met 4—3 vóór

Onmiddellijk na de aftrap van deze wedstrijd bleek, dat de cricketploeg over betere voetballers beschikte, doch onze jongens hun tegenstanders in snelheid de baas waren. En zo kon het gebeuren, dat ondanks het feit, dat cricketers gedurende de eerste tien minuten over alle linies de baas waren, zij toch door een tweetal snelle uitvallen van de onzen in die periode een 2—0-achterstand boekten. Het waren Henk Schreuder en Klarenbeek, die voor ons scoorden. Toen volgde wel prompt het verdiende tegenpunt, doch het was weer Klarenbeek, die tegen de verhouding in met een ferm schot de stand op 3—1 bracht. Met een m.i. houdbare boogbal werd de achterstand verkleind, maar

het was de fel spelende Lamoree, die, alweer bij een snelle uitval, voor ons doelpuntte. Cricket bleef echter in de meerderheid en kort voor rust was het hun middevenvoor, die Dick Jordens onhoudbaar passeerde.

Na de rust had ons elftal enige wijzigingen ondergaan door het uitvallen van Ruut Jongeling en Lanting, hetgeen het verband van de ploeg vooral in de verdediging niet bevorderde. Daarbij kwam nog, dat onze linksbuiten Bas Fennis in de tweede helft volkomen uitgespeeld was (te veel geuifd op Oudejaarsavond, Bas?) en rechtsbuiten Dick Sloos wel snel was, doch fysiek het tegen zijn zwaar gebouwde tegenstanders moest afleggen. Hierdoor was onze voorhoede vleugellam en toen na ongeveer tien minuten spelen in de tweede helft een vijfde doelpunt van Henk Schreuder ten onrechte wegens buitenspel geannuleerd werd, ontmoedigde dit onze ploeg zichtbaar en ging het er slechts om hoe lang onze verdediging de cricketvoorhoede zou kunnen bedwingen. Dit lukte aanvankelijk vrij aardig, doch toen de voorhoede van de cricketploeg gewijzigd werd, schoot al spoedig de linksbinnen hard en hoog in, onhoudbaar voor Dick Jordens, te hoog voor den wanhopig springenden Dick Hagtingius, die de bal nog uit het doel wilde koppen. Even later was het reeds 4—5, alweer door toedoen van den goed spelenden linksbinnen, die overigens aan onzen rechtsback Wim van Gog een hele kluif had. Het werd zelfs nog 4—6, toen het te ver opdringen van onze achterhoede noodlottig werd. En hiermede nam de cricketploeg volkomen verdiend revanche voor de 3—2-nederlaag van 1946.

De opstelling van de H.A.V.-ploeg was als volgt:

D. Jordens
W. v. Gog Lanting
D. Sloos J. Hermans B. Fennis
H. Schreuder J. Klarenbeek C. Lamoree
R. Jongeling J. v. Zon

Na de rust vielen Lanting en Jongeling uit, waarvoor v. d. Berg en Hagtingius invielen. De opstelling van de ploeg werd hierdoor flink gewijzigd. SO LONG.

HOE ZIET ONS CLUB-COSTUUM ERUIT?

De verscheidenheid van kleuren en letters op de trainingspakken der H.A.V.-ers is algemeen. Vooral voor de wedstrijd-

athleten is het van belang hier wat meer uniformiteit in acht te nemen. Daarom heeft de P.C. op aandrang van het bestuur het officiële clubcostuum als volgt samengesteld:

Een wit tricot zonder mouwen en zonder rode bies, wapen midden op de borst. Korte witte broek met aan de zijken een verticale rode bies van 3 à 4 cm breed. Het donkerblauwe trainingspak wordt aan de rugkant voorzien van de letters „HAARLEM” in rood.

Voor deze letters, evenals voor het wapen, is een schabloon te verkrijgen bij ondergetekende.

THEO WERNIK
Oudaenstr. 11, Haarlem-N.

ATHLETIEK-SPEEKWOORDEN (om te onthouden):

Als twee lopen moet er één verliezen.
Eigen omgeving is goud waard.
Als het uithoudingsvermogen haast op is, is de eindstreep nabij.

ATTENTIE VOOR HET CLUBBLADFONDS !

Ik zie U al vragend uw wenkbrauwen fronsen. Het clubbladfonds, wat is dat ook weer? Laat ik dan even uw geheugen een weinig opfrissen door U te vertellen, dat het fonds als doel heeft de instandhouding van de „H.A.V.-er” en zijn financiën moet putten uit de verjaardagen van de leden. Het begint U waarschijnlijk al wat te dagen. Juist, zo was het. Op uw verjaardag stort U net zoveel centen in de kas van het fonds, als U jaren oud wordt. Wat zegt U? Hebt U dat vergeten in het afgelopen jaar? Dat is lelijk. Enfin, laten wij het op een accoordje gooien. Tot 15 Febr. krijgt U alsnog gelegenheid uw verjaardagsgeld aan den penningmeester of een ander bestuurslid af te dragen. Een soort „generaal pardon” dus. Daarna zullen wij... Ja, wat zal er daarna gebeuren, als U geen gevolg geeft aan bovenstaand verzoek? Met U niets. Maar wél met het clubblad. Want dan zullen we zeer waarschijnlijk de uitgave van ons blad in een dergelijke omvang moeten stopzetten. Vindt U het bedrag te klein, dat U op die manier bijdraagt? Geen bezwaar, U verhoogt het naar eigen goeddunken. En overigens breng ik U het spreekwoord in gedachte van de vele kleintjes, enz.

H.